

me en hel Klasse derefter. De personlige Kvalifikationer, som det ærede Medlem fordrer konstaterede ved Hæderlighedsattester, Examina, gode anbefalinger o. s. v., de tilveiebringes i Virkeligheden ikke let derved. Der fordres ogsaa her i Landet mange Betingelser for at blive Embedsmand, men jeg skal for at blive i det ærede Medlems Sprogbrug minde om, at der i den senere Tid her i Landet er en Masse Embedsmænd, der have begaaet Forbrydelser; man har ogsaa til dem stillet disse officielle Hæderlighedsbetingelser, fordret Examina osv., men de have dog snydt Statskassen, begaaet Kasse-mangel og klare Bedragerier. Det ærede Medlem bemærkede, at lige saavel som man nu indskrænkede Fabrikationen og Forhandlingen af Kunstsmør, kunde man ogsaa vedtage Regjeringens Forslag her. Denne Bemærkning af det ærede Medlem forudsætter, at Folkethinget har taget sit Stede i Kunstsmørgen, men jeg skal dog oplyse ham om, at denne Sag endnu ikke har været til en saadan Behandling, at Thinget har viist sit Standpunkt overfor den. Det er muligt, det er maatte rimeligt, at vi gaa til en Indskrænkning med Hensyn til Fabrikation og Forhandling af Kunstsmør, men det kan ikke ansøres til os her; thi selv om Thingets Standpunkt overfor Kunstsmør forelaa, vilde deraf ikke kunne være noget Argument for Flertallets Stilling i den foreliggende Sag. Naar man gjør Indskrænkning i Fabrikationen og Forhandlingen af Kunstsmør, saa er det, fordi man anser det for nødvendigt, og Flertallet har jo ogsaa foreslaaet Indskrænkninger i Udøvelsen af Jæstemandsvirksomheden, som tidligere var en mere fri Næring, og naar vi ikke have foreslaaet mere Indskrænkning deri, saa er det, fordi vi ikke have anset det for nødvendigt at foreslaa Mere. Det er altsaa en Skønsag. Jeg skal vedblivende anbefale Flertallets Forslag. Uenigheden dreier sig ikke om enkelte Bestemmelser, den er af principiel Natur. Vi kunne ikke forlade vort Standpunkt, og vi anse de Regler, som Flertallet har foreslaaet, for tilstrækkelige, navnlig i Sammenligning med de nuværende Tilstande.

Formanden (Berg): Der er endnu flere Talere indtegnede. Jeg antager, at det er saavel de ærede Medlemmer som Thingets Mening, at faae tilendebragt denne Sag indenfor regelmæssig Mødetid. Det ærede Medlem for Maribo Amts 1ste Valgkreds har Ordet.

Neergaard: Jeg skal ikke forlænge Diskussionen ved at komme ind paa For-

skjellen i Partistandpunterne. Hvad jeg vil, er at gjøre en Henstilling til det ærede Flertal. Det forekommer mig, at der i Henseende til Forfæstningsvirksomheden er en overordentlig praktisk Forskjel paa Kjøbstæderne og Kjøbenhavn. Det Forslag, som Udvalgets Flertal har fremsat, forekommer mig at være fortræffeligt for Kjøbstæderne, og jeg skal begrundede dette lidt nærmere. Det ærede Medlem for Odense Amts 7de Valgkreds (H. Holm) fremhævede med fuldkommen Ret, at der er en stor Fare ved Autorisation af Jæstemandsvæsenet, naar man kun opstiller almindelige Hæderlighedsbetingelser. Disse ere ingenlunde tilstrækkelige, der maa kræves ganske anderledes Betingelser, og hvorvidt disse Betingelser ere til Stede, kan kun ses efter nogen Tids Forløb. I et lille Samfund, i Kjøbstæder kunne fremkomme overordentlig store Ulemper ved, at en enkelt Person fik hele Jæstemandsvæsenet i sin Haand, naar han ikke var praktisk kvalificeret dertil, selv om han ellers var hæderlig. Det er aabenbart langt lettere for Origheden i Kjøbstæderne end i Kjøbenhavn at paase de praktiske Kvalifikationer end her i Kjøbenhavn. Jeg slutter mig til de ærede Talere, som have sagt, at her i Kjøbenhavn vil der være mange Tilfælde, hvor det omtrent er praktisk umuligt at paase dette. Min Henstilling til Udvalgets Flertal er da, om det ikke finder Anledning til mellem anden og tredje Behandling at ændre sit Standpunkt dertil, at det fastholdt sit Forslag for Kjøbstædernes Vedkommende, men derimod nærmest sluttede sig til Tanken i Regjeringsforlaget for Kjøbenhavns Vedkommende. Dette med de store almindelige Principer mener jeg ikke man skal tage for meget Hensyn til i Lovgivningsarbejdet. Vi fravige jo dog hvert Dieblæk disse store almindelige Principer af praktiske Hensyn, og vi bør ogsaa gjøre det. De praktiske Hensyn bør i Virkeligheden være enerådende ved al Lovgivning, og jeg tror ikke, at det vel kan modsiges, at efter Flertallets Forslag vil man blive nødsaget til at give Bevilling til ikke saa af de Forretninger, der vides at have drevet skandaløse Misbrug i Kjøbenhavn. Det er blevet sagt — saa vel paa dette som paa andre Omraader — at de Herrer, der drive den Art af Forretninger, i Reglen meget let vide at klare sig overfor Loven, som de kjende godt, mange Gange lige saa godt som nogen Procurator; de vide meget vel at dække sig samtidig med, at de drive en aldeles utilbørlig og forfæstelig Trafik, saaledes at alle Myndigheder, selv med den allerbedste Villie ikke ville være i Stand til at ramme dem. Jeg vilde finde